

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE  
DECIZIE**

**17 martie 2021**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Vîrlan Angela, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală privind-o pe

*Vîrlan Angela xxxxx, născută la xxxxx,  
domiciliată în r-nul xxxxx.*

**Termenul de examinare a cauzei:**

**Prima instanță:** 12.06.2019 – 20.05.2020;

**Instanța de apel:** 16.06.2020 – 21.07.2020;

**Instanța de recurs:** 18.09.2020 – 17.03.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 20 mai 2020, Vîrlan Angela xxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.163 alin.(2) lit. a) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal părții vătămate Baltag Alexandru împotriva lui Vîrlan Angela și s-a dispus încasarea de la Vîrlan Angela în beneficiul reprezentantul legal părții vătămate Baltag Alexandru prejudiciul material în mărime de 27729,94 lei și suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în total suma de 77 729,94 lei, în rest acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

S-a dispus a încasa de la Vîrlan Angela în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în sumă de 8 006,00 lei suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Vîrlan Angela, deținând funcția de educator al grupeii mixte din cadrul grădiniței de copii „Scufița Roșie” din s. xxxxx, r-nul xxxxx, prin urmare fiind cadrul didactic al instituției preșcolare, adică persoană care în virtutea obligațiilor sale funcționale exercită activitatea în numele unei instituții publice, contrar prevederilor fișei postului și lit. g), h) alin. (1) al art.135 din Codul educației, care imperativ prezumă, că aceasta este obligată să îndeplinească obligațiile prevăzute în contractul individual de muncă și în fișa postului și să respecte statutul și regulamentele instituționale, să asigure securitatea vieții și ocrotirea sănătății copiilor, deci fiind persoană responsabilă de integritatea și securitatea copiilor, la 27.09.2018, între orele 14:00 – 15:00, având-o în îngrijire și ocrotire pe discipola minoră xxxxx, nu a manifestat destulă prudență în timpul orelor de somn, fapt care a generat căderea copilului de pe scările nivelului doi al patului aflat în dormitor, circumstanță care din neglijență s-a soldat cu cauzarea leziunilor corporale grave exprimate prin traumă cranio-cerebrală închisă, hematom subaponeurotic parietal pe dreapta, fractura liniară a bolții craniului pe dreapta, contuzie cerebrală gradul I, care au prezentat pericol vital pentru copil, fapt demonstrat prin concluzia raportului de expertiză judiciară nr.201904X0055 din 17.05.2019 și necătînd la incidentul produs, nu a raportat cazul și nu a întreprins toate măsurile necesare pentru aplanarea situației, fapt care a prejudiciat esențial interesele instituției pe care o reprezintă și a pus în pericol viața minorei xxxxx.

Astfel prin acțiunile sale intenționate, Vîrlan Angela a săvârșit lăsarea cu bună știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, care a cauzat o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

3. Neîntînd de acord cu sentința adoptată, apel a declarat avocatul Corobovțev Valeriu în numele inculpatei Vîrlan Angela, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Vîrlan Angela să fie achitată pe art.163 alin.(2) lit. a) Cod penal.

3.1. În motivarea apelului, avocatul a invocat că:

- prin actul de învinuire aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică, pe de o parte se face referire la prevederile lit. g) și h) alin.(1) art.135 din Codul educației, menționându-se că „personalul didactic, științifico-didactic, științific și de conducere are următoarele obligații: să îndeplinească obligațiile prevăzute în contractul individual de muncă și în fișa postului și să respecte statutul și regulamentele instituționale și prevederi de prezentului cod; să asigure securitatea vieții și ocrotirea sănătății copiilor, elevilor și studenților în procesul de învățământ, fapte ce conform prevederilor alin.(5) al aceluiași articol „constituie abatere disciplinară și se sancționează conform legislației în vigoare”. Pe de altă parte se face referire la faptul că inculpata Vîrlan Angela încalcând prevederile codului educației

fiind persoană cu statut special, nu și-a îndeplinit obligațiile, fapt ce a determinat căderea și traularea copilului minor xxxxxx, acțiunile date conform poziției acuzatorului urmând a fi calificate conform prevederilor art.163 alin.(2), lit. a) Cod penal, lăsarea în primejdie care a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății;

- din învinuirea înaintată nu este clară referirea acuzării la norma extrapenală, care reglementează relațiile de muncă și atribuțiile de serviciu, fără a indica expres prevederile contractului individual de muncă, a fișei de post, a instrucțiunii sau a regulamentului care au fost încălcate de către Vîrlan Angela;

- acuzarea încearcă a face referire la un subiect special în cadrul infracțiunii prevăzute de art.163 Cod penal, fapt ce este inadmisibil în cadrul normei invocate;

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, apelul declarat a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

**4.1** În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatei Vîrlan Angela de săvârșirea infracțiunii imputate.

Verificând argumentele invocate în apelul declarat, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Astfel, instanța de apel a reținut, că deși inculpata Vîrlan Angela vina în comiterea infracțiunii imputate nu o recunoaște, vinovăția acesteia a fost confirmată prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Baltag Alexandru, declarațiile martorilor Cracan Mariana, Mîrzac Valentina, Demian Victoria, Luca Rodica, precum și materialele cauzei: procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.05.2019 în cadrul căruia au fost examinate acte cercetate în cadrul controlului faptului sesizat cu privire la traumatizare și care demonstrează apartenența și activitatea de personal, obligațiunile funcționale în cadrul instituției preșcolare IET "xxxxx" s. xxxxx, r-nul.xxxx; raportul de constatare nr.xxxx din 26.12.2018, prin care la victima xxxxx în urma examinării documentelor medicale, s-au depistat: Traumă cranio-cerebrală acută. Contuzie cerebrală gr.1. Fractură liniară de os parietal pe dreapta. Hematom subaponeurotic parietal pe dreapta – care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont dur, sau la cădere și lovire de așa obiecte, posibil la timpul și circumstanțele indicate, au prezentat pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă; Raportul de expertiză judiciară nr.xxxxx din 17.05.2019, efectuată în comisie potrivit concluziei căruia s-a stabilit, că conform datelor documentelor medicale prezentate, la

minora Xxxxxs-au depistat: traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin: hematom subaponeurotic parietal pe dreapta, fractură liniară a oaselor bolții craniului pe dreapta, contuzie cerebrală gr.I. Leziunile corporale menționate au fost produse la acțiunea traumatică a unui obiect dur, contondent, sau la lovire de astfel de obiect, posibil în timpul și circumstanțele indicate (cădere de la nivelul doi a patului), prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu, se califică ca vătămare gravă; ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 22.05.2019 în cadrul căruia au fost examinate un șir de acte cercetate în cadrul controlului faptului sesizat cu privire la traumatizare și care demonstrează apartenența și activitatea de personal, obligațiunile funcționale în cadrul instituției preșcolare IET ”Scufița Roșie” s.xxxx, r-l xxxxx – la care acuzarea face referire în compartimentul obiectul investigației.

De asemenea, instanța de apel a reținut că fapta inculpatei Vîrlan Angela întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.163 alin.(2), lit. a) Cod penal, adică lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, care a cauzat o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Referitor la pedeapsa stabilită, instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. art.7, 61, 75, 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-și atingă scopul de corectare și reeducare.

Astfel, instanța de apel a conchis că argumentele invocate în apelul declarat sunt neîntemeiate, fapt ce a dus la respingerea acestora ca nefondate, cu menținerea hotărârii contestate.

**5.** Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Vîrlan Angela, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Vîrlan Angela să fie achitată, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de ea.

**5.1.** În motivarea recursului ordinar, apărătorul a invocat că:

- instanța de apel menționează în decizie argumentele apelantului precum că „din învinuirea înaintată nu este clară referirea acuzării la norma extrapenală, care reglementează relațiile de muncă și atribuțiile de serviciu, fără a indica expres prevederile contractului individual de muncă, a fișei de post, a instrucțiunii sau a regulamentului care au fost încălcate”, însă nu s-a expus nici în favoarea, nici în defavoarea argumentului invocat, dar transcrie învinuirea formulată în rechizitoriu;

- instanța de apel nu s-a expus asupra necesității audierii în calitate de martor a mamei minorei Xxxxxși temeinicii audierii tatălui care s-a expus pentru ambii părinți;
- instanța de apel nu s-a expus asupra poziției apărării privind faptul că căderea copilului și survenirea consecințelor nefaste, nu a fost determinată de acțiunile sau inacțiunile inculpatei, dar în primul rând de utilizarea în cadrul instituției preșcolare de învățământ a paturilor în 2 nivele. Sau conform prevederilor pct.86 al Hotărârii Guvernului RM nr.1211 din 04.11.2016 cu privire la aprobarea Regulamentului sanitar pentru instituțiile de educație timpurie „se interzice folosirea, paturilor în 2 nivele pentru evitarea traumelor. Cu toate acestea atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată au evitat să se expună și să analizeze circumstanțelor date, ignorând intenționat referirea la acestea, examinând unilateral cauza și creând astfel posibilitatea evitării oricărei răspundere din partea instituțiilor care se fac direct responsabile de acest incident precum administrația instituției preșcolare în persoana directorului grădiniței „xxxxx,, din s. xxxx, r. xxxx, Direcția Educație Anenii Noi, instituția de sănătate publică teritorială, care urmau să nu admită exploatarea în cadrul instituției a modelelor de mobilă interzise;
- instanța de apel nu s-a expus nici asupra alegațiilor apărării privind încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, în conjunctura art.275 pct.9), 285 alin.(1) și 332 alin.(1) CPP al RM, ce constituie temei legal pentru încetarea procesului în ședința de judecată. Sau rechizitoriul formulat de acuzare nu satisface exigențele de echitate a procedurilor și nu asigură o corectă și legală informare a inculpatei cu privire la învinuirea formulată, care urmează a fi clară, concretă și previzibilă, deoarece instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriu;
- la materialele cauzei penale există ordinul nr.51 r-b din 23.10.2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare inculpatei Vîrlan Angela ce rezultă din sesizarea Consiliului de etică a grădiniței, care examinând acțiunile lui Vîrlan Angela, le-a calificat conform prevederilor Codului muncii și Codul de etică a cadrului didactic.f.d.43). Iar pe de altă parte se face referire la faptul că inculpata Vîrlan Angela încălcând prevederile codului educației fiind persoană cu statut special, nu și-a îndeplinit obligațiile, fapt ce a determinat căderea și traumarea copilului minor xxxxx, acțiunile date conform poziției acuzatorului urmând a fi calificate conform prevederilor art.163 alin.(2) lit. a) CP al RM, lăsarea în primejdie care a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății;
- din învinuirea înaintată nu este clară referirea acuzării la norma extrapenală, care reglementează relațiile de muncă și atribuțiile de serviciu, fără a indica expres prevederile contractului individual de muncă, a fișei de post, a instrucțiunii sau a regulamentului care au fost încălcate. Sau acuzarea încearcă a face referire la un subiect special în cadrul infracțiunii prevăzute de art.163 CP al RM, fapt ce este inadmisibil în cadrul normei invocate. Aceste contradicții ne dau temei de a concluziona că dat fiind faptul că în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată

contradicțiile nu au fost înlăturate, aplicând prevederile art.6 CEDO, faptul dat urmează a fi interpretat în interesul inculpatei și constituie temei de achitate a acesteia

- instanța de apel, a indicat că sentința atacată este legală și întemeiată, însă nu s-a expus asupra ilegalității motivării sentinței în baza unui conținut al art.163 CP, care la momentul săvârșirii infracțiunii a fost modificat. Conform sentinței Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 20 mai 2020, instanță argumentează art.163 CP al RM în redacția de până la modificarea operată prin legea nr.277 din 18.12.2008, publicat în M.O. din 24.02.2009, conform căreia „la articolul 163 dispoziția alineatului (1), cuvintele „în cazurile când cel vinovat fie că a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fiind obligat să îi poarte de grijă,” se înlocuiesc cu cuvintele „dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, invocând existența obligației de îngrijire a victimei de către inculpată și la data de 27.09.2018;

- instanța de apel nu s-a expus nici asupra temeinicii tuturor probelor prezentate de către procuror la judecarea cauzei, asupra cărora apărarea a atras atenția că ar fi pertinente și concludente: *Procesul-verbal nr.3 al Consiliului de etica din 23.10.2018 (f.d.51)* — rezultatele anchetei de serviciu au stabilit că acest caz este un accident neprevăzut; *Procesul-verbal nr.3 din 03.10.2018 al ședinței comisiei multidisciplinară (f.d.55)* - membrii constată necorespunderea paturilor în 2 nivele, iar directorul a accentuat că este prevăzut în planul National de acțiuni pe anii 2018-2026, pentru a procura paturi cu 2-3 nivele de tip casetă. *Scrisoare Direcției Educație r. Anenii Noi nr. 405 din 05.12.2018 către Avocatul poporului pentru drepturile copilului (f.d.59)* și nr. 399 din 28.11.2018 către Ministerul Educației Culturii și Cercetării al RM (f.d.60);

- s-a decis să fie sancționate Vîrlan Angela și Demian Victoria, și înaintarea unui demers prin care a solicita sancționarea d-nei Luca Rodica, director, pentru încălcarea fișei de post; iar în urma cazului dat s-au întreprins următoarele măsuri: doamna Luca Rodica, director, a înaintat un demers către APL xxxxx, prin care a solicitat schimbarea paturilor cu 2 nivele, conform Regulamentului sanitar pentru instituțiile de educație timpurie, iar comisia bugetară din cadrul consiliului local a decis să modifice bugetul instituției pentru procurarea paturilor; *Declarațiile martorului Cracan Mariana* „pentru excluderea astfel de cazuri de traumatizare pe viitor, noi am insistat ca paturile din dormitoare să fie schimbate, deoarece instalarea paturilor cu două nivele sunt interzise din 2016 conform Regulamentului sanitar și am înaintat prescripția de rigoare”(f.d.80), „Comisia de recepția în august 2018 n-au dorit să semneze actul de a schimba paturile... când lucram erau 2 grădinițe cu așa paturi și ele erau în jurisdicția primăriei și erau avertizați să schimbe paturile ... paturile sunt de fier și au colțuri și copilul când se urcă poate să se traumeze (f.d.228); *Declarațiile martorului Demian Victoria* „ ... copilul nu avea nimic la cap ... administrației n-am comunicat, că am crezut că nu e așa grav.” (f.d.229) Cheltuieli care nu au fost posibil de documentat în sumă totală de 17 520,00 lei prezentate de reprezentantul părții vătămate, Baltag Alexandru (f.d.202), pe care conform declarației personale (f.d.214)

ultimul recunoaște că le-a achitat în calitate de mită, iar instanța de fond le acceptă și cea de apel menține recunoașterea acestei sume în calitate de prejudiciu material cauzat prin infracțiune;

- în speță, lipsește acțiunea de lăsare în primejdie, or potrivit raportului de expertiză judiciară nr.xxxx din 17 mai 2019 (f.d.101) la întrebarea nr.7 „Care puteau fi urmările prejudiciabile ale vătămarilor stabilite sau care ar fi fost impactul acestora asupra sănătății în caz dacă victima nu era internată la timp în instituția medicală pentru acordarea ajutorului medical calificat?” s-a concluzionat la pct.7 că „... în același context e necesar de remarcat faptul că, luând în considerație volumul leziona..., în cazul dat, chiar și fără acordarea asistenței medicale specializate, nu se exclude evoluția traumei fără careva urmări prejudiciabile. Cu alte cuvinte, minora, Xxxxxputea să se restabilească (însănătoșează) și fără careva consecințe nefavorabile pentru sănătate.” Astfel, instanța de fond și apel eronat au constatat faptul că partea vătămată s-a aflat într-o stare de neputință, periculoasă pentru viață;

- nici intenția directă a inculpatei nu a fost demonstrată în cadrul examinării speței. Sau chiar instanța de apel la pct.22 al deciziei pronunțate se abate de la acest element al infracțiunii, menționând că infracțiunea prevăzută la art.163 CP al RM se comite cu vinovăție imprudentă, în modalitatea încrederii exagerate în sine, care, conform art.18 CP al RM, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență... La pct.33 al deciziei instanța de apel indică că „dacă Vîrlan Angela, manifesta destulă prudență în timpul orelor de somn, n-ar fi avut loc, căderea copilului de pe scările nivelului doi al patului aflat în dormitor. Sau în condițiile menționate din nou se face referire la comiterea infracțiunii din imprudență ce în condițiile art.163 CP al RM este imposibil;

**6.** În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului depus de avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece este lipsit de temeiuri legale.

**7.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Reieșind din conținutul recursului declarat în raport cu decizia recurată și materialele cauzei deduse judecății, instanța de recurs a stabilit că argumentele recursului preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în textul cererii de apel și se fundamentează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat.

Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurent prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererea de apel, or verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererea de apel, ajunge la concluzia că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate în recursul părții apărării, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte la chestiunea de apreciere a

probelor, autorul recursului expunând o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate în prezenta cauză penală nu confirmă vinovăția inculpatei în infracțiunea încriminate și constatată de către instanța de apel.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinență, concludentă, veridicitate și utilitate a acestora, iar toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială și competența instanțelor respective.

*Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie apreciată ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.*

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatelor conform învinuirii încriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, verificate și reapreciere de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, întrucât instanța de apel corect a coordonat procesul de examinare a probelor, or, la caz nu a fost stabilită discrepanța dintre conținutul mijloacelor de probă și aprecierile instanței.

În acest sens, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatei Vîrlan Angela în comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2), lit. a)

Cod penal, după indicii calificativi - *lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, care a cauzat o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

Circumstanțele în cauză, s-au confirmat prin cumul de probe administrate în prezenta cauză penală și anume prin declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Baltag Alexandru și declarațiile martorilor Cracan Mariana, Mîrzac Valentina, Demian Victoria și Luca Rodica, precum și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate atât în cadrul instanței de judecată cum ar fi: procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.05.2019 (f.d.87-88 Vol. I); raportul de constatare nr.xxxxx din 26.12.2018 (f.d.27-29 Vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.xxxxx din 17.05.2019, efectuată în comisie (f.d.100-105 Vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 22.05.2019 (f.d.30-32 Vol. I).

Cu referire la, argumentele apărării prin care se invocă că căderea copilului și survenirea consecințelor nefaste, nu a fost determinată de acțiunile sau inacțiunile inculpatei, dar în primul rând de utilizarea în cadrul instituției preșcolare de învățământ a paturilor în 2 nivele, Colegiul penal le apreciază ca fiind nerelevante speței, or inculpatei Vîrlan Angela i-a fost imputat faptul că a lăsat fără ajutor, prin neapelarea la asistentul medical, neinformarea administrația instituției unde inculpata își desfășoară activitatea, despre producerea și circumstanțele producerii incidentului de traumatizare a copilului minor.

Inculpata Vîrlan Angela nu a comunicat nici administrației instituției și nici părintelui copilului, despre traumatism și circumstanțele producerii acestuia, mai mult a tăinuit acest fapt, limitându-se la recomandări de ai face supe și ceai victimei minore, inacțiuni care, în final, au prezentat pericol vital pentru copil, or starea generală a copilului se înrăutățește datorită faptului că nu a fost posibil de stabilit operativ anamneza corectă a copilului, ultimul primind cu întârziere tratamentul cuvenit.

Tot la acest capitol, Colegiul penal relevă și faptul că însăși inculpata Vîrlan Angela, fiind audiată în instanță de apel a recunoscut faptul că conform fișei postului, după căderea copilului trebuia să cheme medicul și să anunțe șeful, dacă nu era medicul pe loc, prima dată trebuia să anunțe șefa,

În consecință, instanța de recurs consideră că toate probele administrate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Așadar, Colegiul penal conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a

acțiunilor inculpatei Vîrlan Angela, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatei sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2), lit. a) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct.4, 4.1. al prezentei decizii, soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Vîrlan Angela.

**8.** În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Vîrlan Angela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală privind-o pe *Vîrlan Angela xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena